

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXI.

Leden 2015

Milí farníci a ostatní čtenáři Sněženky,

na začátku roku 2015 prožíváme evropské setkání mládeže Taizé. Asi mnozí z vás zjistili, že i mladí lidé jsou různí. Někdy je radost se s nimi setkat, někdy je velký problém s nimi vyjít. Boží Syn se stal člověkem a věděl, do čeho jde. Zná naši bídu, dokonce se v jednom podobenství o nebeském království vyjádřil o dobré setbě a plevelu: nechte, ať obojí roste spolu. Na začátku roku je třeba si tuto skutečnost připomínat. Nemůžeme si myslet, že všechno změníme, ale nesmíme přestat usilovat o odkrývání dobra v sobě i v druhých. Někdy se i docela hodní lidé v davu změni v nekontrolované stádo. Proto je třeba vždy dbát o rozvíjení osobností, abychom nevěřili jen davu, který odsuzuje nebo provolává slávu a je proměnlivý. Jsou ovšem i případy, kdy nějaká krajní situace ukáže velkou hloubku a hodnotu člověka, který se v ní ocitne. Přeji Vám, milí farníci a čtenáři Sněženky, hodně trpělivosti a radosti při odkrývání a nacházení Pokoje a Dobra v celém roce 2015.

menší bratr Antonín

Z FARNOSTI

„Ježíš jí řekne: ‚Dej mi napít!‘“ (J 4,7)

Před Týdnem modliteb za jednotu křesťanů (proběhne 18. až 25. ledna), jehož letošním mottem je věta z Janova evangelia uvedená v nadpise, se bude konat **v úterý 13. ledna v 19 hodin** v kapli sv. Michala **ekumenické modlitební shromáždění**, které bude pokračovat setkáním v Klubu. Všichni jsme srdečně zváni.

Udělování svátosti nemocných

Ve středu 11. 2. bude v našem kostele udělována svátost nemocných při ranní mši sv. v 8.00 hod. Příprava proběhne 9. a 10. 2. rovněž při ranní mši sv. v 8.00 hod. Zájemci necht' se přihlásí v sakristii nebo na faře.

Nová adresa farnosti

Ve spolupráci s arcibiskupstvím byla zprovozněna nová e-mailová adresa naší farnosti: pms@efara.cz

Poděkování farnosti a pozvání na benefiční ples

Děkujeme všem z farnosti Panny Marie Sněžné, že jsme o 3. neděli adventní mohli přijít s „misijním stánkem“ a prodávat zboží vyrobené v Zambii či dobrovolníky v ČR. **Díky vaší štědrosti činil zisk z prodeje 2 623 Kč. Získané finance pomohou vybudovat novou podlahu v mateřské škole v Zambii**, v oblasti Kashitu, kde je prozatím jen hliněná. Pán Bůh zaplat'!

Pro ten samý účel pořádáme **benefiční ples v pátek 6. února 2015 na Arcibiskupství pražském**. Díky P. Antonínovi se ples koná pod záštitou vaší farnosti. Tímto vás na něj srdečně dvojnásob zveme! Více informací o plese naleznete na vloženém letáčku nebo na <http://pratele.newrenato.org>.

Naše občanské sdružení, Přátelé New Renato, o.s. pomáhá předáváním know-how, duchovně a finančně stejnojmenné organizaci v Zambii, v oblasti Kashitu. Ta vzdělává tamní venkovské obyvatelstvo a zajišťuje lidem jinak těžko dostupnou zdravotní péči. Máme již spolupráci s Mendelovou univerzitou, která tamní organizaci chválila, že si za svými cíli jde a nečeká, co přinesou ostatní. Pomoc je však vítána.

*Marta Höferová,
předsedkyně Přátelé NRCS, o.s.*

Dvacet let Sněženky – loučení a začátek nové etapy

V minulém čísle jsme si mohli přečíst vzpomínku na historii našeho zpravodaje. Dnes bychom rádi krátce připomněli, jak se rodí každé číslo do tvaru, v jakém ho dostáváte do rukou obvykle první víkend v měsíci.

Nejde o žádné umělecké dílo, ale o shrnutí toho, co se ve farnosti událo a zejména toho, co nás čeká. Počet stránek je nepravidelný, závisí na počtu příspěvků – kolik z nás je ochotno podělit se o zajímavé informace s ostatními. Zasláné články a informace většinou vyžadují stylistickou úpravu, doplní se ještě o diecézní či jiné důležité zprávy, přidají se obrázky. Někdy je nutné rozhodnout, který příspěvek je vzhledem k nedostatku místa možné přesunout do dalšího čísla. Nakonec je třeba pokusit se odstranit všechny gramatické chyby (což se nikdy dokonale nepovede) a dát Sněžence konečný tvar a vzhled. Pak ještě poslat mailem (dříve donést na disketě) do tiskárny a nakonec dopravit krabici s hotovými výtisky do kostela.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se na přípravě časopisu v průběhu minulých let podíleli. Především farářům, kteří nad Sněženkou drželi a drží ochrannou ruku: P. Norbert Šamárek byl u založení zpravodaje, P. Michal přispíval zejména svými kresbami, P. Antonín píše pravidelně povzbuzující úvodníky. Prvních devět let existence zpravodaje se na redakční práci spolu s námi podíleli Hana a Jakub Outratovi. V době pobytu Ludmily v nemocnici, připravoval zpravodaj několik měsíců Vladimír Koronthály, dlouholetý redaktor zpravodaje Živé rodiny – YMCA. Logo na titulní straně vytvořila v roce 2002 Zdenka Pavlasová (na obrázku vpravo je původní titulek), pravidelným zasílatelem myšlenek byl dosud Charles Tvrzník, obětavou korektorkou je Žofie Ludvíková. A jistě je mnoho dalších, kteří k současné formě zpravodaje přispěli a zaslouží si poděkování.

Zpočátku se Sněženka tiskla u salesiánů v Kobylisích, pak ve Vysočanech, dlouhé roky v tiskárně „Rychlotisk“ v Jungmannově ulici a od podzimu tisk zajišťuje členka naší farnosti paní Monika Linartová.

Největší dík patří ale vám, kteří Sněženkou rádi čtete a nové číslo očekáváte. To je určitě největší poděkování všem, kdo se na přípravě zpravodaje podílejí.

Po dvaceti letech, kdy jsme každý měsíc věnovali Sněžence mnoho hodin, předáváme s vděčností Pánu za možnost být u toho, s trochou úlevy a s trochou smutku i s nadějí do budoucna redakční i technickou přípravu

manželům Alence a Zdeňkovi Bohdaneckým. Přejeme jim, aby se práce dařila a měli kolem sebe hodně pilných a aktivních spolupracovníků.

Ludmila a František Jirsovi

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V naší farnosti je pořádána tradiční Tříkrálová sbírka od soboty 3. ledna do neděle 11. ledna 2015. Farním koordinátorem této akce je sestra Petra.

Z finančních prostředků získaných v Tříkrálové sbírce 2015 podpoří Arcidiecézní charita Praha tyto projekty:

1. Pomoc rodinám a matkám s dětmi
2. Podpora nových Farních charit v pražské arcidiecézi
3. Nemocnice Arcidiecézní charity Praha v Ugandě

DOZVUKY TAIZÉ

Od soboty 27. prosince do pátku 2. ledna prožívala naše farnost a celá Praha mimořádnou akci, Evropské setkání mládeže Taizé, kterého se zúčastnilo v našem kostele a přilehlých prostorách téměř 600 mladých lidí denně. Jak víte z opakovaných nedělních ohlášek, do posledních dní před setkáním centrální tým příprav v Praze ještě sháněl místa pro ubytování účastníků. Týden před setkáním jich chybělo kolem 5 tisíc, dva dny před setkáním již mělo všech přibližně 23 tisíc mladých zajištěné bydlení. Velký dík patří všem rodinám i jednotlivcům z naší farnosti, kteří celkem 38 účastníků přijali do svých domovů. Dalšíh 25 poutníků jsme ubytovali už v sobotu 27. 12. v nedalekém evangelickém sboru na Jungmannově ulici, kde se jich osobně ujal Joel Ruml, synodní senior Českobratrské církve evangelické a donedávna také předseda Ekumenické rady církví v ČR. V naší farnosti patří zvláštní poděkování Alence Bohdanecké, která nabídky ubytování již od podzimu shromažďovala a byla v kontaktu s centrálním pražským přípravným týmem, a Pavle Růžičkové, která přímo při setkání odvedla největší kus práce.

Samotné rozdělování mladých do rodin a dalších míst ubytování probíhalo v sobotu 27. prosince a v pondělí 29. přímo na faře, kde narychlo vznikl tým dobrovolníků, se kterými jsme vše bravurně zvládli, přestože bylo někdy málo místa pro všechny příchozí a bylo třeba řešit některé neočekávané situace. V pondělí 29. ještě ve 22 hodin tým dobrovolníků, včetně několika málo vytrvalců-hudebníků, chystal následující ranní modlitbu Taizé a rozdělení účastníků do diskuzních skupinek. V úterý i ve středu byla ranní modlitba v kostele v 9 hodin, přišlo na ni vždy asi 70 mladých. Následné diskuzní skupinky se věnovaly tématům, která připravil bratr Alois, představený komunity Taizé, jako například boji s chudobou, solidaritě mezi lidmi, jak být „solí země“ apod. U nás bylo celkem 7 dopoledních diskuzních skupinek.

Náš kostel byl jedním z 16 chrámů v Praze, které měly i polední modlitbu s bratřími z Taizé od 13 do 14 hodin. Na tuto modlitbu přišlo do našeho kostela každý den přibližně 500 mladých lidí, seděli kromě lavic a židlí i na připravených koberecích uprostřed až úplně dozadu, kostel byl nabitý k prasknutí. Bratři z Taizé vypadali ve svých bílých hábitech úplně vepředu jako drobné malé svíčky v pestrobarevném davu. Odpolední program pokračoval přednáškou, tzv. workshopem, o možnostech mladých lidí podporovat solidaritu s chudými lidmi a o boji proti chudobě. Přednášející z organizace Evropská unie mladých rozebrali možné příčiny chudoby a diskriminace a vystoupil rovněž člen komunity Sant Egidio, která v Praze s chudými lidmi pracuje. Na jiných místech Prahy probíhalo v tu dobu souběžně 30 zajímavých workshopů na různá témata z těchto čtyř hlavních oblastí: spiritualita, církev, solidarita ve společnosti, umění a kultura.

Workshopy končily kolem 17. hodiny, večerní program Taizé pak probíhal v halách v Letňanech a souběžně v katedrále. Na Silvestra byla v našem kostele ještě navíc noční modlitba Taizé ve 23 hodin, atmosféra byla úžasná, kostel byl rovněž zaplněn. Na Nový rok proběhlo u nás jen odpolední setkání mladých z Rumunska, přišlo jich víc jak 200 a kromě zpěvu národních koled a promluvy jednoho bratra z Taizé sdíleli svoje zážitky z celého setkání. Také mě pozvali, abych jim krátce řekla něco o historii našeho kostela. Naštěstí byla univerzálním dorozumívacím jazykem celého setkání u Panny Marie Sněžné angličtina, takže jsem to i bez přípravy docela zvládla. V pátek 2. ledna jsme s dobrovolníky uspořádali poslední ranní modlitbu Taizé a pak měli ještě polští poutníci, kterých bydlelo v klášteře bratří víc jak 40, spolu s množstvím dalších Poláků závěrečnou mši svatou, již celebroidal otec Eliáš. Šest polských kněží koncelebrovalo. Loučení s mladými účastníky bylo dojemné, hodně

účastníků nám děkovalo za všechno, co jsme pro ně zorganizovali, a odjíždělo „se slzou v oku“. Také hostitelské rodiny si prý v některých případech při odjezdu poplakaly... Je to tak, modlitba nás vnitřně spojuje, přítomnost Boží byla hmatatelná, nejen při melodických zpěvech z Taizé, ale i v osobních setkáních s účastníky či bratřími z této komunity.

Pro mě osobně bylo celé setkání velkým obohacením, přestože jsem se na poslední chvíli ocitla v roli hlavního organizátora příprav přímo na místě, což bylo pro mě, jakožto dlouhodobě nemocnou osobu, dost fyzicky náročné, ale rozhodně to stálo za to! Nezapomenu na to, jak přesně na vteřiny Bůh zařídil zvláštní ubytování pro jednu poutnici, která měla rakovinu (byla bez vlasů) a po příjezdu se jí udělalo špatně. Také nezapomenu na rozhovor s jedním z bratří z Taizé, se kterým jsme mluvili o vymírání křesťanství v Evropě, a on (byl to původem Afričan) mě prosil, ať tady v Evropě uděláme cokoliv, co by pomohlo lidem potkat znovu Boha, protože úpadek evropské víry znamená pro kvetoucí církve v Africe narůstající šok, znovu se ptají, jako kdysi při násilné kolonizaci, zda jsme jim, my Evropané, předali víru v toho pravého Boha, v toho živého, skutečného, kterého přece cítí někde na dně duše každá lidská bytost... Nezapomenu také na svědectví mladých v diskuzní skupince, kterou jsem vedla, kde někteří přiznali, že důvodem jejich účasti na Pouti důvěry je, že se potřebují modlit za svou rodinu. Také svědectví poutníků z Ameriky o tom, jak být tvůrci pokoje v multináboženském prostředí, bylo silné. A v neposlední řadě svědectví poutníků, kteří bydleli v nevyhovujících podmínkách v některých školách (málo tepla, špatný přístup k sociálnímu zařízení apod.) a přitom si nestěžovali a vědomě odevzdávali Bohu tyto obtíže za jiné, za své rodiny, za mír...

Na závěr tedy: díky Bohu, díky mladým poutníkům, kteří nám dali krásné svědectví víry, odvahy a ochoty ke smíření a prožívání Ježíšovy lásky, díky celému přípravnému týmu a hudebníkům, kteří nakonec spojenými silami vše zvládli, díky hostitelům, díky bratřím farmaškanům, že celou akci podpořili a zaštitili, díky všem, kdo jste se zúčastnili či jakkoliv pomohli. Snad někdy zase na shledanou při modlitbě Taizé. Nebo v Taizé?

*Sr. Petra Liszková,
asistentka na faře*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, navázat nová přátelství.

Lucián

Anděl Lucián je každou neděli při mši pro rodiny s dětmi.

*I. Vitoulová, T. Boková,
I. Záhorská*

Nedělní setkání v Klubu

V neděli po mši sv. v 9 hod.,
cca od 10.00 do 12.30 hod.

Božena Harmáčková

Setkání ministrantů

V neděli po mši sv. pro rodiny,
cca od 11.15 do 12.15 hod.

bratr Bernard OFM

Setkání katechumenů

(příprava dospělých na křest)
Pondělí v 19.00, sraz před farou.

*Katechetka Marie Hlaváčová
P. Antonín Klaret OFM*

Společenství seniorů

Úterý od 9.00 v Klubu. Setkání při čaji a kávě po ranní mši svaté,
která začíná v 8.00.

Jiří Petrus

Modlitby otců

Středa od 19.00 do 20.30,
sraz na nádvoří.

Modlitby matek

Čtvrtek od 17.00 do 18.00,
sraz na nádvoří.

**Výuka dětí – náboženství
pro děti 1.–4. tř. v pátek od 15.00**

*s katechetkou Mgr. T. Lenfeldovou
v malém refektáři.*

**Výuka dětí – náboženství
pro děti od 5. tř. ve středu**

od 17.00 *s katechetkou
Mgr. S. Skřivánkovou* v malém
refektáři.

Biblická katecheze pro dospělé

Ve středu od 19.00 na faře. Sraz na
nádvoří.

*Katechetka Simona Skřivánková.
www.simsk.cz*

Společenství pro 15–35leté

Pro mladé, kteří se chtějí společně
modlit, diskutovat a probírat život
z víry – ve čtvrtek od 20.00 na
faře, každý čtvrtý čtvrtek je
moderovaná adorace s hudbou
v kapli sv. Michaela od 19.15.

Adorace

Čtvrtek 19.00–20.00 v kapli;
každý čtvrtý čtvrtek v měsíci není
večerní adorace tichá, ale
moderovaná s hudbou.

Sekulární františkánský řád – společensví u PMS

Každou 1. neděli v měsíci (kromě
letních prázdnin a měsíce září) od
14.30 v kapli sv. Michaela.

www.sfr.cz

DOPORUČUJEME

Film „Příběh Marie“

V prosinci 2014 měl v kinech premiéru francouzský snímek Příběh Marie, zachycující podstatnou část života nevidomé a neslyšící dívky jménem Marie Heurtin, která žila ve Francii na konci 19. století, a jež díky vytrvalé snaze nesmírně obětavé řádové sestry Marguerite z Larnay nedaleko Poitiers mohla nakonec prožít svůj život vědoměji, když byla vůbec schopna svému okolí sdělovat své potřeby a city. Metoda sestry Marguerite se stále používá a ústav Larnay je dodnes v provozu.

Z. B.

Z ohlasu našich farníků:

„Je to příběh dvou žen – obě dokázaly svůj život proměnit tak, že si zaslouží obdiv a mohou nás inspirovat, abychom se nebáli změnit ten náš.“

František Jirsa

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude ve čtvrtek 15. 1. v 19 hodin.

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, 606 751 883, klaret@ofm.cz

Farní vikář, farní klub: P. Eliáš Paseka OFM, 734 435 460, elias@ofm.cz

Pastorační asistentka: S. M. Petra Lísková SCB, petra.liskova@seznam.cz

Hodiny pro veřejnost: Po, Út 14–17; St 9.30–11.30, 14–17.30; Čt 14–15.30;

Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz; www.lucianpms.cz

Redakce Sněžanky: Alena a Zdeněk Bohdaneckých, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 1. 2015. Tisk: Semitas, Kolbenova 942/38a, Praha 9

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.